

Lucie Řeháková ve studii navrhovala bytový dům určený pro „spolkové“ bydlení, tedy tzv. baugruppe, což je způsob stavění zejm. v Berlíně dnes poměrně rozšířený. Její dům se nachází na jednom s pozemků s výhledem na Sprévu zpracovávaných v rámci celoateliérového zadání zimního semestru 2020/21. Tématem ateliéru bylo dostupné bydlení se souvisejícími funkcemi podporujícími městský život, cílem bylo vytvořit kvalitní architekturu zapadající do prostředí velmi živé a vrstevnaté berlínské čtvrti Kreuzberg a dostavět tak blok domů mezi řekou a nadzemní dráhou, který byl zničen za II. světové války a zůstal do dnešních dnů nedostavěn.

Autorčin návrh materiálovým řešením odkazuje na minulost lokality, Lucie kombinuje v exteriéru lícově zdivo se zdůrazněnou tektonikou s pohyblivými perforovanými ocelovými stínícími panely, jež fasádám dodávají dynamiku, a okenní otvory členěné na drobnější pole typická pro industriální architekturu přelomu 19. a 20. století. Dispoziční řešení je podřízené konstrukčními moduly, je ale velmi nápadité, Lucie nabídla v 6 obytných podlažích celou řadu dispozičních variant bytů, vč. dvou variant mezonetových bytů. Parter a část 2.NP je věnována kavárně a společnému zázemí, obyvatelům je též určena střešní nástavba v 7.NP a víceúčelový prostor samotné střechy.

Jedním z náročných úkolů bylo, aby Lucie udržela pod kontrolou nepřeberné množství nápadů, které měla jak v průběhu navrhování domu, tak i při jeho technickém rozpracování. Nakonec máme za to, že se podařilo dosáhnout realistického výsledku s proveditelnými detaily, jejichž řešení podporuje a rozvádí autorčin architektonický záměr.

Ne úplně jasně zůstalo řešení pobytové střechy a odvodnění obou úrovní zastřešení objektu do jediného svodu pro každou z částí, což by mělo značné nároky na bezpečnost systému. Rovněž ne úplně zřejmé je řešení odvodnění loggií. V interiérech by pozornost ještě zasloužil „klasický“ detail zakončení podlah u stěn [např. detail E].

Společný interiér s nápaditě řešeným osvětlením a centrální prosklenou věží výtahu je zajímavý, je otázkou, jak by byl řešen průnik ocelové věže výtahu stropní deskou nejvyššího podlaží, na podestě ve 2.NP pak je patrný nedořešený rozměrový problém delšího schodiště z přízemí [podesta proti výstupnímu rameni zde má čistou šířku jen 967 mm], což by jistě bylo řešitelné např. prodloužením ramene nástupního v 1.NP.

Formální část

Studentka splnila předepsaný rozsah práce, dokumentace je správně a přehledně členěna a je po obsahové stránce kompletní. Grafická prezentace výkresů je na dobré úrovni.

Závěr

Lucii Řehákové se podařilo dopracovat studii stavby do další fáze dokumentace tak, že architektonický záměr zůstával zachován a dokumentace je kompletní a ve svém celku fungující.

Navrhujeme hodnocení „B“.